

Příběhy našich sousedů

Paní Hermína Eliášová, rozená Hietlerová, se narodila v Pohoří na Šumavě. To byla česká vesnice v Novohradských horách obývaná Němci. Vyrůstala bez rodičů.

Mně maminka zemřela, už když mi byly tři roky, vychoval mě otec, a když mi bylo – otec zemřel deset let po mamince, tak mě vychovala tetička a babička. (13 s)

Smrt rodičů ji těžce zasáhla. Dokonce se zúčastnila jejich pohřbů.

To si pamatuju, co jsem měla na sobě, jsem měla krásný šatičky s krásným kabátkem. ... To si pamatuju, že mě babička vzala, potom jsme stáli u hrobu ... a viděla jsem, že všichni pláčou, a tak jsem se teda dala do breku a oni říkali, „Hele, maminku tam spustěj a my půjdeme domů, ona tam bude spinkat,“ říkala babička, vzala mě za ruku a říkala: „Teď si s tebou maminka bude hrát“ ... „ty přijdeš domů a ona ti odletí do nebička.“ (cca 1 minuta)

Hrobník tam taky byl, to jsem koukala na toho hrobníka, když mému tatínkovi kopal hrob. To jsem u něho stála. To jsem mu vybrala, to se vybraly kosti po mamince. On je vyhazoval a já jsem je pak sbírala. Měla jsem šátek a do toho jsem to svázala, ty kosti a hodila jsem je zpátky – takže byli spolu. (32 s)

V Pohoří, kde vyrůstala, bylo jméno Hietler běžné.

V Pohoří bylo pět Hitlerů – Horní Hitler, Dolní Hitler, Truhlář, Hitler... (5 s)

Vy se díváte, že jsem Hietlerová, co? Není Hitler, jako Hitler! (5 s)

Na konci války němečtí obyvatelé Pohoří zažili ošklivé věci. Po skončení druhé světové války bylo německé obyvatelstvo z Pohoří vyhnáno do Rakouska. To bylo paní Hermíně 14 let. Brzy se však musela vrátit k tetě do Čech. Při příchodu do Prahy neuměla česky. Mluvila jen německy.

A předtím jsem musela, když jsem přijela do Prahy k příbuzným, do český školy. A to bylo nejhorší. Já jsem neuměla slovo česky. Učitelka vzala tužku a povídala: „Co je to?“ A já povídám: „Bleistift!“ Jako německy tužka se říká Bleistift. To bylo haló, všichni se mi smáli. (28 s)

V Praze si našla hodně kamarádů. Začala pracovat v ČKD. Zde potkala i svého manžela. Po svatbě se jí narodily dvě děti. V Praze bydlí dodnes. Poslechněte si, jakou radu dává dalším generacím.

Jenom vám říkám jedno: Buďte hodný na rodiče, poslouvejte, nedělejte vylomeniny a nebuďte zlí hlavně. (10 s)